Nr.	Onderwerp	Europese regels	Nederlandse regels
1.	Kosten financieel toezicht volledig doorrekenen aan sector	• EU-regelgeving schrijft (in diverse richtlijnen) voor dat toezichthouders voldoende middelen moeten hebben. Doorberekening wordt niet voorgeschreven of verboden. • Veel lidstaten rekenen de kosten voor financieel toezicht volledig of gedeeltelijk door aan de sector.	• Sinds 2015 betaalt de financiële sector volledig voor het eigen toezicht. Daarvoor betaalde de overheid in beperkte mate mee. • De hoogte van de begroting wordt meerjarig bepaald door de ministers van FIN en SZW. De kosten worden via een vaste systematiek omgeslagen over de onder toezicht staande instellingen, waarbij toezichtinspanningen en draagkracht worden meegewogen. Het voorgaande volgt uit de Wet bekostiging financieel toezicht 2019.
2.	Anti-witwasregelgeving	• Op grond van de vierde anti-witwasrichtlijn (AMLD)[1] bestaat een verplichting tot onderzoek naar cliënten en melden van verdachte transacties voor banken, andere financiële ondernemingen en diverse aangewezen beroepsgroepen zoals advocaten, notarissen.	• De Nederlandse anti-witwasregels volgen uit de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme. • In plaats van verdachte transacties moeten instellingen in Nederland van oudsher (in elk geval sinds 1994) ongebruikelijke transacties melden. • In de Nederlandse wetgeving is de reikwijdte van de verplichtingen uitgebreid tot onder meer taxateurs onroerend goed (sinds 2013) en pandhuizen (sinds 2015). • Instellingen mogen in Nederland in minder gevallen vertrouwen op uitkomsten van eerder cliëntenonderzoek door andere instellingen en mogen instellingen transactiemonitoring niet volledig uitbesteden. • Door de anti-witwasverordening (AMLR)[2] die in 2027 van toepassing wordt de Europese anti-witwasregelgeving verder geharmoniseerd. Dat geldt ook voor bovenstaande punten.
3.	Toezicht trustkantoren	• Verplichting tot onderzoek naar cliënten en meldplicht in het kader van voorkomen witwassen en terrorismefinanciering (op grond van de AMLD).	• Op grond van de Wet toezicht trustkantoren 2018 gelden in Nederland aanvullende eisen voor trustkantoren. • Deze wetgeving bevat naast de verplichtingen uit hoofde van anti-witwasregelgeving ook eisen aan de bedrijfsvoering en eisen op fiscaal terrein. • Er gelden daarnaast extra eisen voor het onderzoek naar cliënten.

[1] Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie.
[2] Verordening (EU) 2024/1624 van het Europees Parlement en de Raad van 31 mei 2024 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor witwassen of terrorismefinanciering.

			• De Wet toezicht trustkantoren 2018 wordt gewijzigd ter uitvoering van de AMLR, die in 2027 van toepassing wordt. • Deze verordening staat lidstaten toe bepaalde sectoren altijd verscherpte maatregelen op te leggen. De eisen omtrent bedrijfsvoering en fiscale aangelegenheden voor trustkantoren, die niet voortkomen uit Europese anti-witwasregelgeving, blijven onveranderd.
4.	Beloningsregels waaronder bonusplafond	• De richtlijn kapitaalvereisten voor banken (CRD)[3] kent een bonusplafond van 100% van de vaste beloning, met de mogelijkheid om met toestemming van eigenaren of aandeelhouders naar 200% te gaan. • Het bonusplafond is van toepassing op *identified staff* (personen wiens werkzaamheden materiële invloed hebben op het risicoprofiel van de onderneming) bij banken en grote beleggingsondernemingen die moeten voldoen aan de verordening kapitaalvereisten[4]. • Het aanpassen en terugvorderen van variabele beloningen (bijv. bij ernstig verwijtbaar handelen) geldt voor medewerkers van banken, beleggingsondernemingen en beheerders van beleggingsinstellingen/icbe's. • In geval van staatssteun geldt (i) een herstructureringsverplichting voor beloningen en (ii) dat geen bonus aan het leidinggevend orgaan kan worden toegekend, tenzij gerechtvaardigd.	• Er gelden op grond van hoofdstuk 1.7 van de Wet op het financieel toezicht (Wft) aanvullende regels voor een beheerst beloningsbeleid (zowel qua inhoud, als qua reikwijdte). • Zo geldt sinds 2015 een bonusplafond van 20%, waarop een aantal uitzonderingen bestaan waarbij een bonusplafond van 100% of 200% mogelijk is. • Het Nederlandse bonusplafond is van toepassing op alle medewerkers bij alle financiële ondernemingen (m.u.v. fondsbeheerders en handelaren voor eigen rekening). • De regels voor het aanpassen en terugvorderen van variabele beloningen gelden voor alle financiële ondernemingen. • In geval van staatssteun geldt een (i) bevriezingsgebod van de vaste beloning voor de top (bestuur en een deel van de laag eronder) en (ii) een bonusverbod voor de top.
5.	Handhaving/boetes/ publicatie	• Het handhavingsinstrumentarium voor de toezichthouders is onderdeel van verschillende richtlijnen en verschilt per sector.	• De Wft kent, vanwege haar cross-sectorale opzet, in hoofdstuk 1.4 een handhavingsinstrumentarium voor de toezichthouders dat voor alle sectoren in grote mate gelijk is.

[3] Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG.
[4] Verordening (EU) Nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012.

		• Voor de meeste sectoren zijn in de diverse Europese richtlijnen omzetgerelateerde boetes voorgeschreven. • Daarnaast voorzien de richtlijnen doorgaans in het beginsel van publicatie van overtredingen en handhavingsmaatregelen door de toezichthouder. • Voor andere sectoren, bijvoorbeeld voor het prudentieel toezicht op verzekeraars, op alternatieve beleggingsinstellingen en op pensioenuitvoerders geldt alleen een algemene eis dat wordt voorzien in effectieve handhavingsmogelijkheden.	• Het Nederlandse handhavingsinstrumentarium is daarmee soms strenger dan het minimum uit een richtlijn. • Daarbij geldt het uitgangspunt van maximumboetes van 5 miljoen en 10% van de netto-jaaromzet voor zware overtredingen en van publicatie van overtredingen en handhavingsmaatregelen. • Er bestaan voor de toezichthouders ook mogelijkheden voor een openbare waarschuwing.
6.	Toetsen van bestuurders	• Geschiktheid- en betrouwbaarheidsvereisten maken deel uit van verschillende richtlijnen en verschillen per sector • Vaak geldt een algemene eis dat bestuurders "fit en proper" zijn en de bedrijfsvoering integer • Soms wordt dit ingevuld met richtsnoeren door de Europese Toezichthoudende Autoriteiten en de nationale toezichthouders • Voor verzekeraars en banken gelden deze vereisten ook voor de laag onder de directie (tweede echelon/sleutelfunctiehouders)	• De reikwijdte van de geschiktheid- en betrouwbaarheidsvereisten in de Wft komt in grote lijnen overeen met de EU-voorschriften. • Aan de algemene eis wordt invulling gegeven door voorafgaand aan benoeming de geschiktheid (kunde) en betrouwbaarheid (vooral eventuele antecedenten) te laten toetsen door de AFM, DNB en/of de ECB, afhankelijk van het soort instelling. • Deze ex ante toetsing wordt niet altijd voorgeschreven in Europese regelgeving. De tendens in de EU is dat er wel steeds meer naar ex ante toetsing wordt gegaan.
7.	Provisie**verbod**	• De hypothekenrichtlijn (MCD)[5] geeft de ruimte om kredietgevers te verbieden provisie te betalen aan de kredietbemiddelaar. • In de verzekeringsdistributierichtlijn (IDD)[6] zijn regels opgenomen die zien op transparantie over de aard van de provisie. De richtlijn kent geen provisieverbod, maar geeft lidstaten wel de ruimte een verbod te introduceren.	• In Nederland is er in 2013 voor gekozen om voor complexe en/of impactvolle producten een provisieverbod te introduceren.[8] Dit betekent dat aanbieders van bijv. hypotheken en beleggingsverzekeringen advies- en distributiekosten rechtstreeks in rekening moeten brengen bij de consument. • Sinds 2014 geldt voor beleggingsondernemingen die beleggingsdiensten verlenen aan niet-professionele beleggers dat zij geen provisie mogen betalen of ontvangen.

[5] Richtlijn 2014/17/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 februari 2014 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten met betrekking tot voor bewoning bestemde onroerende goederen en tot wijziging van de Richtlijnen 2008/48/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010.
[6] Richtlijn (EU) 2016/97 van het Europees Parlement en de Raad van 20 januari 2016 betreffende verzekeringsdistributie (herschikking).
[8] Artikel 68c Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft (BGfo)

		• Op grond van de richtlijn markten voor financiële instrumenten 2014 (MiFID II)[7] geldt dat door een beleggingsonderneming ontvangen provisies voor onafhankelijk beleggingsadvies of vermogensbeheer zo snel mogelijk worden doorgegeven aan de betreffende klant. Provisies voor niet-onafhankelijke adviesdiensten en voor beleggen zonder advies zijn toegestaan, maar hiervoor gelden regels ten aanzien van transparantie van provisies en de kwaliteit van de dienstverlening.	Voor professionele beleggers gelden de provisieregels uit MiFID II.
8.	Provisie**gebod**	• Er geldt geen provisiegebod voor consumptief kredietovereenkomsten op grond van Europese regelgeving.	• Het provisiegebod geldt sinds 1991 bij consumptief kredietovereenkomsten en houdt in dat de kredietgever de kredietbemiddelaar maandelijks een provisie verstrekt gedurende de looptijd van de overeenkomst.[9]
9.	Actieve provisietransparantie bij schadeverzekeringen	• De IDD verplicht verzekeringstussenpersonen om precontractueel aan te geven welk soort vergoeding wordt ontvangen (bijvoorbeeld provisie).	• Verplichting voor tussenpersonen om zo vroeg mogelijk *actief* de klant te informeren over provisiestromen van de verzekeraar aan de tussenpersoon.[10] Eerder waren tussenpersonen slechts verplicht deze informatie op verzoek van de klant (passief) te delen.
10.	Vakbekwaamheid	• In diverse richtlijnen (bijv. MCD, IDD, MiFID II, CCDII[11]) zijn eisen gesteld aan de vakbekwaamheid van medewerkers die informeren en adviseren. Soms ook aan feitelijk leidinggevenden. • Voor deze personen geldt dat zij over voldoende kennis dienen te beschikken. Permanente educatie van financieel adviseurs of medewerkers met klantcontact	• In Nederland geldt sinds 2014 dat alle medewerkers permanent 'actueel' vakbekwaam moeten zijn en voor adviseurs geldt aanvullend dat zij moeten beschikken over een Wft-diploma en periodiek een Permanent Educatie (PE)-examen moeten afleggen om te mogen blijven adviseren. • Deze diplomaplicht wordt niet verplicht gesteld in Europese regelgeving, maar is in Nederland per 2014 ingevoerd.[12]

[7] Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van Richtlijn 2002/92/EG en Richtlijn 2011/61/EU (herschikking).
[9] Artikel 155 BGfo e.v.
[10] Artikel 86d BGfo.
[11] Richtlijn (EU) 2023/2225 van het Europees Parlement en de Raad van 18 oktober 2023 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van Richtlijn 2008/48/EG.
[12] Artikel 4:9, tweede tot en met vierde lid, Wft en hoofdstuk 2 BGfo.

		is op grond van Europese regelgeving dikwijls voorgeschreven. • Op grond van de IDD geldt dat lidstaten regelingen in moeten voeren om bekwaamheid op effectieve wijze te controleren en te beoordelen, op basis van ten minste 15 uur beroepsopleiding of bijscholing per jaar, rekening houdend met de aard van de verkochte producten, het soort distributeur, de rol die zij spelen, en de werkzaamheid die zij verrichten in de verzekerings- of herverzekeringsdistributeur. De lidstaten van herkomst mogen voorschrijven dat de succesvolle afronding van de opleiding en bijscholing wordt aangetoond door het behalen van een getuigschrift. • Op grond van de CCDII geldt dat lidstaten minimumvereisten stellen inzake kennis en bekwaamheid vast voor het personeel van kredietgevers en van kredietbemiddelaars.	
11.	Transparantie-vereisten: meldplicht bij belang	• De Transparantierichtlijn[13] regelt dat aandeelhouders hun belang in een uitgevende instelling moeten melden zodra dat belang 5% van de aandelen, het kapitaal of de stemrechten bereikt/overschrijdt/ onderschrijdt. De richtlijn bevat een lidstaatoptie voor lagere drempels.	• In Nederland geldt sinds 1 juli 2013 een drempel van 3% voor aandelen, kapitaal of stemrechten.[14] • In Nederland geldt ook een meldplicht voor bruto short posities die niet uit Europese wetgeving volgt.[15]
12.	Oob-status ondernemingen of instellingen (in het kader van de wettelijke controle	• De Auditrichtlijn[16] bepaalt welke organisaties kwalificeren als een organisatie van openbaar belang (oob). Dat zijn beursgenoteerde ondernemingen, banken en	• In Nederland zijn ook aanvullende soorten entiteiten als oob aangewezen. Het betreft netbeheerders, grote woningcorporaties (toegelaten instellingen), drie instellingen

[13] Richtlijn 2004/109/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2004 betreffende de transparantievereisten die gelden voor informatie over uitgevende instellingen waarvan effecten tot de handel op een gereglementeerde markt zijn toegelaten en tot wijziging van Richtlijn 2001/34/EG.

[14] Artikel 5:38, eerste en tweede lid, en 5:39, eerste lid, Wft.

[15] Artikel 5:38, derde lid, en 5:39, tweede lid, Wft.

[16] Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen, tot wijziging van de Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad en houdende intrekking van Richtlijn 84/253/EEG van de Raad.

	van hun financiële verantwoording)	verzekeraars. Voor de wettelijke controle van de jaarrekening van oob's gelden extra voorschriften. • De richtlijn bevat een optie om ook andere organisaties als oob aan te merken die van groot algemeen belang zijn als gevolg van de aard van hun bedrijfsactiviteiten, hun omvang of de grootte van hun personeelsbestand.	voor het wetenschapsbeleid (KNAW, NWO en de Koninklijke Bibliotheek) en grote pensioenfondsen.[17] • Door uitbreiding van de oob-status gelden aanvullende waarborgen voor de kwaliteit van de accountantscontrole bij deze organisaties (ten opzichte van de waarborgen die gelden voor de kwaliteit van de «reguliere» wettelijke controle). Het gaat o.a. om het stelsel van kwaliteitsbeheersing en de onafhankelijkheid van de accountantsorganisatie.
13.	Onafhankelijkheid accountantsorganisaties bij wettelijke controles bij oob's (scheiding controle- en advies werkzaamheden)	• In de Auditverordening[18] over wettelijke controles van jaarrekeningen van oob's staat een verbod op het leveren van bepaalde niet-controle diensten aan oob's door accountantsorganisaties die de wettelijke controle verrichten bij deze oob's en door hun netwerkonderdelen. • De verordening bevat een lijst met verboden niet-controlediensten (zwarte lijst) en een optie om andere werkzaamheden te verbieden, teneinde de onafhankelijkheid van accountantsorganisaties verder te versterken. • Lidstaten hebben de optie om additionele niet-controlediensten naast de wettelijke controle bij een oob te verbieden.	• In Nederland geldt een algemeen verbod om naast controlediensten andere werkzaamheden te verrichten voor de oob (strikte scheiding van controle- en advieswerkzaamheden).[19]
14.	Bankenbelasting	• Er is geen EU-regelgeving die een bankenbelasting voorschrijft of reguleert. • Het internationale speelveld is diffuus. De EU-lidstaten die bankenbelasting heffen, hanteren verschillende grondslagen, tarieven en vrijstellingen, waardoor de uitwerking verschilt. Nationale verschillen hebben implicaties voor een internationaal gelijk speelveld.	• In Nederland is in 2012 de Wet bankenbelasting in werking getreden. • Bankenbelasting wordt geheven over de zogenoemde ongedekte schulden van een bank. • Meer specifiek, de belastbare som is het geconsolideerde balanstotaal verminderd met het toetsingsvermogen, deposito's voor zover die onder een depositogarantiestelsel vallen en passiva van het verzekeringsbedrijf. • De belastbare som wordt vervolgens verlaagd met de doelmatigheidsvrijstelling van € 23,5 miljard.

[17] Artikel 1a Besluit toezicht accountantsorganisaties.
[18] Verordening (EU) nr. 537/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende specifieke eisen voor de wettelijke controles van financiële overzichten van organisaties van openbaar belang en tot intrekking van Besluit 2005/909/EG van de Commissie.
[19] Artikel 24b Wet toezicht accountantsorganisaties.

		• Door verschillende grondslagen kan bij internationaal opererende banken sprake zijn van dubbele bankenbelasting.	• De bankenbelasting kent 2 tarieven. Het tarief voor kortlopende schulden is 0,058% en het tarief voor langlopende schulden is 0,029%.
15.	Minimumkapitaalregel in de vennootschapsbelasting	• Geen EU-regelgeving die dit voorschrijft of reguleert. • In OESO verband is niet gekomen tot expliciete aanbevelingen voor banken en verzekeraars, maar is ruimte gelaten voor nationale maatregelen. Nationale verschillen hebben implicaties voor een internationaal gelijk speelveld.	• Nederland heeft in 2019 de generieke renteaftrekbeperking (earningsstrippingmaatregel) uit de eerste antibelastingontwijkingsrichtlijn (ATAD1)[20] geïmplementeerd. Deze maatregel beperkt de fiscale aftrekbaarheid van het saldo aan renten (dus rentelasten minus rentebaten). • Nederland heeft daarnaast een minimumkapitaalregel ingevoerd voor banken en verzekeraars, omdat de earingsstrippingmaatregel uit ATAD1 niet aangrijpt op financiële ondernemingen en om ook voor hen de prikkel van financiering met vreemd vermogen te verminderen.[21] • Nederland is voor zover bekend de enige EU-lidstaat met een minimumkapitaalregel specifiek voor banken en verzekeraars.
16.	Verklaring van geen bezwaar (vvgb)-plicht als banken bepaalde prudentieel relevante transacties doen	• De CRD kende tot voor kort geen vvgb-plicht voor prudentieel relevante transacties door banken.	• Het vvgb-regime in de Wet op het financieel toezicht[22] schrijft voor dat banken een vvgb van DNB moeten krijgen alvorens de prudentieel relevante transactie aan te gaan. • Prudentieel relevante transacties kunnen zijn: 1) een gekwalificeerde deelneming verwerven in een (niet-) financiële onderneming, 2) activa of passiva overnemen, 3) een fusie aangaan, 4) over te gaan tot een financiële reorganisatie en 5) een beherend vennoot tot de bank te doen toetreden. • In deze gevallen beoordeelt DNB of de bank na deze transactie blijft voldoen aan haar solvabiliteit, de gezonde en prudente bedrijfsvoering en of de handeling leidt tot een ongewenste ontwikkeling van de financiële sector. • De CRD is in 2024 gewijzigd, waarbij voor dergelijke prudentieel relevante transacties een geharmoniseerd kader in Europa is geformuleerd. Implementatie hiervan is voorzien voor 2026 en leidt ertoe dat het voorheen nationale regime een Europese grondslag krijgt.

[20] Richtlijn (EU) 2016/1164 van de Raad van 12 juli 2016 tot vaststelling van regels ter bestrijding van belastingontwijkingspraktijken welke rechtstreeks van invloed zijn op de werking van de interne markt.
[21] Artikel 15bd e.v. van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969.
[22] Artikel 3:96 Wft.

17.	Vormgeving depositogarantiestelsel	• Op grond van de richtlijn depositogarantiestelsels (DGSD)[23] dient de omvang van het depositogarantiefonds (DGF) minimaal 0,8% van alle deposito's bij banken in een land te betreffen. • In Nederland is de doelomvang geïmplementeerd op het Europees minimum van 0,8%. • De richtlijn betreft minimumharmonisatie. Het is aan de lidstaten zelf om de methodiek voor het opbouwen van het fonds te bepalen • Wel heeft de Europese Bankenautoriteit (EBA) richtsnoeren opgesteld voor het berekenen van contributies aan het fonds. Nederland voldoet daaraan (bekrachtiging dateert van 2015).	• In Nederland bestaat het DGF uit een individueel deel (0,4%) en algemeen deel (0,4%).[24] • Het individuele deel is risico-ongewogen, het collectieve gedeelte kent een risicogebaseerde bijdrage. • Pas als het individuele deel van de faillerende bank onvoldoende is voor uitbetaling, wordt het algemene deel, waarin ook betalingen van andere banken zijn opgenomen, aangesproken. Als dat niet voldoende is, worden de individuele potjes van de andere banken aangesproken.
18.	Solvency Basic regime voor kleine verzekeraars	• Bepaalde kleine verzekeraars vallen niet onder de richtlijn Solvabiliteit II.[25]	• In Nederland geldt voor kleine verzekeraars die niet onder de richtlijn Solvabiliteit II vallen een lichter toezichtregime (Solvency Basic).[26] • Hele kleine natura-uitvaartverzekeraars en schadeverzekeraars die onder bepaalde drempelwaarden vallen zijn geheel vrijgesteld van prudentieel toezicht/vergunningplicht.[27] De kleine natura-uitvaartverzekeraars die buiten toezicht van DNB komen te vallen, zullen hun klanten expliciet moeten melden dat zij niet onder toezicht van DNB staan.
19.	Instemmingsplicht activa-intensieve herverzekerings-contracten bij mogelijkheid tot	• Richtlijn Solvabiliteit II bevat de prudent-person regel die ertoe strekt dat alleen wordt belegd in activa en instrumenten waarvan de verzekeraar de risico's goed kan	• Een verzekeraar met zetel in Nederland die voornemens is een herverzekering te sluiten met een andere verzekeraar of die te wijzigen, en de betreffende herverzekering voorziet erin dat die andere verzekeraar op enig moment activa kan aanhouden in een staat die geen lidstaat is, kan daartoe

[23] Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels.
[24] Artikel 29.11 Besluit bijzondere prudentiële maatregelen beleggerscompensatie en depositogarantie Wft.
[25] Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II).
[26] Artikelen 2:48 Wft.
[27] Artikel 2:49b Wft en artikelen 1e en 1f van de Vrijstellingsregeling Wft.

	verplaatsen activa naar derde landen	onderkennen, meten, bewaken, beheren, beheersen en rapporteren.	slechts overgaan nadat DNB met dat voornemen heeft ingestemd.[28] Hiermee wordt nadere invulling gegeven aan het prudent person beginsel uit de richtlijn Solvabiliteit II.
20.	Vvgb-plicht voor a) (dividend)uitkeringen door verzekeringsrichtlijngroep en en b) een beursgang van een verzekeraar.	• Op grond van de richtlijn Solvabiliteit II zijn de bepalingen over het in aanmerking komend eigen vermogen en de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste ook van toepassing op een groep. • Solvabiliteit II schrijft echter geen vvgb-plicht voor (dividend)uitkeringen door een groep voor indien dit kan leiden tot non-compliance met de groeps-SCR. Dit is wel het geval voor een individuele verzekeraar. • Daarnaast bevat de richtlijn Solvabiliteit II geen vvgb-vereiste voor een beursgang van een verzekeraar	• In Nederland geldt een vvgb-plicht indien een verzekeringsgroep ten tijde van de (dividend-)uitkeringen niet voldoet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste of zou kunnen worden voorzien dat zij in de twaalf volgende maanden niet meer aan dat vereiste kan voldoen. • Daarnaast geldt een vvgb-plicht voor een voorgenomen beursgang van een verzekeraar. [29]
21.	Bijkantoorvereiste voor beleggings-ondernemingen uit derde landen	• In MiFID II is de lidstaatoptie opgenomen om aan beleggingsondernemingen uit derde landen, die in Nederland beleggingsdiensten willen verlenen aan niet-professionele beleggers, de eis op te leggen een bijkantoor in Nederland te hebben.	• Sinds 2018 wordt gebruik gemaakt van de mogelijkheid om een bijkantoor verplicht te stellen voor beleggingsondernemingen uit derde landen indien zij in Nederland beleggingsdiensten verlenen aan niet-professionele beleggers of aan opt-up professionele beleggers (niet-professionele beleggers die zichzelf als professioneel willen kwalificeren).[30] • Het bijkantoorvereiste geldt niet voor beleggingsondernemingen uit derde landen die beleggingsdiensten verlenen aan uitsluitend per se professionele beleggers of in aanmerking komende tegenpartijen. Zij moeten wel beschikken over een vertegenwoordiger (contactpersoon) in Nederland. Het vertegenwoordigingsvereiste geldt niet voor vrijgestelde beleggingsondernemingen uit Australië, de VS en Zwitserland.[31]

[28] Artikel 3:267e Wft.
[29] Artikel 3:97 Wft.
[30] Artikel 2:103c Wft.
[31] Artikel 2:104 Wft en artikel 10, eerste lid, Vrijstellingsregeling Wft.

22.	Vrijstellingen van MiFID II-regels voor bepaald beleggingsadvies	• MiFID II bevat een lidstaatoptie om adviseurs in bepaalde gevallen vrij te stellen van de regels voor beleggingsadvies uit MiFID II. Ze moeten zich dan wel melden bij de AFM en aan voorwaarden voldoen.	• Nederland heeft een lichter vergunningsregime/vrijstelling voor bepaalde adviseurs. Zij hoeven niet te voldoen uit alle regels uit MiFID II bij het geven van advies over sommige typen beleggingen in combinatie met bijvoorbeeld hypotheken.[32]
23.	Toepassing prudentiële vereisten voor beleggingsondernemingen op beheerders van een beleggingsinstelling en beheerders van een instelling voor collectieve belegging in effecten als zij beleggingsdiensten verlenen	• De prudentiële vereisten voor beleggingsondernemingen volgen uit de verordening en richtlijn inzake prudentiële vereisten voor beleggingsondernemingen (IFR en IFD)[33]. • De IFR en IFD zijn alleen van toepassing op beleggingsondernemingen, niet op beheerders van beleggingsinstellingen of beheerders van icbe's die beleggingsdiensten verlenen.	• Beheerders van beleggingsinstellingen en beheerders van icbe's moeten in Nederland voldoen aan de prudentiële vereisten voor beleggingsondernemingen als zij, net als beleggingsondernemingen, beleggingsdiensten verlenen.[34] • Dit betreft onder meer vereisten inzake risicobeheer, minimum vermogen, soliditeit en liquiditeit. Ook zijn de maatregelen die door de toezichthouder opgelegd kunnen worden aan beleggingsondernemingen in dit geval van overeenkomstige toepassing.
24.	Aanbieden deelnemingsrechten door beleggingsinstellingen	• In de richtlijn voor beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen (AIFMD)[35] is de mogelijkheid opgenomen voor lidstaten om aanvullende nationale eisen te stellen wanneer beheerders van beleggingsinstellingen deelnemingsrechten aanbieden aan niet-professionele beleggers.	• In Nederland gelden aanvullende eisen wanneer deelnemingsrechten aan niet-professionele beleggers worden aangeboden. Bijvoorbeeld vereisten met betrekking tot de inrichting van de bedrijfsvoering, informatieverstrekking aan beleggers en de klachtenbehandeling.[36]
25.	Vergelijkingskaart	• Er is op Europees niveau geen wettelijk verplicht dienstverleningsdocument of vergelijkingskaart. • De IDD kent wel meer uitgebreide informatieregels voor verzekeringen met een beleggingscomponent.	• Nederland kent een verplicht voorgeschreven informatiedocument over de dienstverlening bij complexe producten met aanvullende verplichtingen (wel of niet advies op onafhankelijke basis).[37]

[32] Artikel 2:104 Wft en artikel 11 en 35a, eerste lid, Vrijstellingsregeling Wft.
[33] Verordening (EU) 2019/2033 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende prudentiële vereisten voor beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 en (EU) nr. 806/2014 en Richtlijn (EU) 2019/2034 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende het prudentiële toezicht op beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijnen 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU en 2014/65/EU.
[34] Artikel 1:19 Wft.
[35] Richtlijn 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2011 inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen en tot wijziging van de Richtlijnen 2003/41/EG en 2009/65/EG en van de Verordeningen (EG) nr. 1060/2009 en (EU) nr. 1095/2010.
[36] Artikel 4:37p, eerste lid, Wft, artikelen 115p tot en met 115ee BGfo.
[37] Artikel 86f BGfo.

		• De IDD geeft lidstaten de mogelijkheid om aanvullende eisen op te nemen ten aanzien van informatieverstrekking aan klanten.	
26.	Kennisgeving verandering door een centrale tegenpartij (CCP) en centrale effectenbewaarinstelling (CSD)	• De Europese marktinfrastructuur verordening (EMIR)[38] en de verordening inzake centrale effectenbewaarinstellingen (CSDR)[39] schrijven voor dat veranderingen in de naleving van prudentiële vereisten door een centrale tegenpartij (CCP) of centrale effectenbewaarinstelling (CSD) in het jaarlijkse proces van toezicht en evaluatie worden beoordeeld. • In sommige gevallen moet de CCP of CSD de bevoegde autoriteit van een wijziging in kennis stellen. • In een enkel geval (bijv. bij uitbesteding van bepaalde werkzaamheden) bestaat er voorafgaande instemming van de toezichthouder.	• In de Wft zijn (ruimere) kennisgevingsvereisten opgenomen waarbij een CCP of CSD substantiële veranderingen in de naleving van prudentiële vereisten meldt aan DNB en in de naleving van vereisten inzake het gedragstoezicht meldt aan de AFM, waarbij de toezichthouder ook goedkeuring dient te verlenen.[40]
27.	Consumentenbescherming bij consumptief krediet	• De CCD bevat op een aantal punten open normen of minimumharmonisatie van consumentenbescherming bij het aangaan van consumptief krediet. • Uit de CCD volgt dat de richtlijn van toepassing is op overeenkomsten tussen de 200-75.000 euro. • Uit de CCD volgt dat effectenkrediet uitgezonderd is van het toepassingsbereik van de richtlijn, ook zondert de CCD een aantal kredietvormen uit • De CCD bepaalt dat lidstaten een vergoeding voor vervroegde aflossing alleen mogen	• In Nederland geldt geen maximumbedrag. Dat betekent dat ten aanzien van consumentenkredietovereenkomsten de regels uit de CCD, geïmplementeerd in de Wft/Boek 7 BW gelden voor overeenkomsten vanaf 200 euro. • In Nederland vallen overeenkomsten voor effectenkrediet en de in artikel 2, tweede lid, onderdelen i t/m l en artikel 2, zesde lid van de CCD genoemde kredieten (onder bepaalde voorwaarden) onder de regels voor consumptief krediet.[41] • Nederland heeft de mogelijkheden van het vragen van een vergoeding bij vervroegde aflossing beperkt.[42] • In Nederland omvatten de regels voor de kredietwaardigheidstoets in bepaalde gevallen een verplichte verificatie van aangeleverde informatie.[43]

[38] Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters.
[39] Verordening (EU) nr. 909/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende de verbetering van de effectenafwikkeling in de Europese Unie, betreffende centrale effectenbewaarinstellingen en tot wijziging van Richtlijnen 98/26/EG en 2014/65/EU en Verordening (EU) nr. 236/2012.
[40] Artikelen 3:28a en 4:27a Wft en de uitwerking daarvan in de artikelen 32aa en 32bb Besluit prudentiële regels Wft en de artikelen 108a en 108b BGfo.
[41] Artikel 7:59 BW e.v.
[42] Artikel 7:68, derde lid, BW.
[43] Artikel 113 BGfo.

		vragen als deze een drempel van maximaal 10.000 euro over een periode van 12 maanden overschrijdt. Een bijzonder hoge vergoeding mag alleen gevraagd worden als het door vervroegde aflossing geleden verlies hoger is dan het bedrag hierboven. • De CCD schrijft voor dat aanbieders van krediet een kredietwaardigheidstoets verrichten, maar laat grotendeels open hoe. • De CCD schrijft informatieverplichtingen voor ten aanzien van kosten en de wijze waarop de kosten van het krediet worden berekend. • De CCD schrijft voor dat kredietgevers toegang hebben tot databanken voor kredietregistratie. • De CCD is onlangs herzien en de gewijzigde richtlijn wordt momenteel geïmplementeerd. Daarbij is consumentenbescherming op een aantal punten geharmoniseerd en zijn er daarnaast nieuwe nationale beleidskeuzes mogelijk.	• Nederland heeft een maximumpercentage gesteld aan de jaarlijkse kosten voor consumptief krediet (maximale kredietvergoeding) van – momenteel – 15%.[44] • Nederland heeft ten aanzien van kredietregistratie de verplichting opgenomen om BKR te raadplegen vanaf 250 euro.[45] • Het wetsvoorstel voor de implementatie van de herziene CCD wordt naar verwachting in Q1 2026 ingediend bij de TK.

[44] Artikel 115a BGfo en Besluit kredietvergoeding.
[45] Artikel 114 BGfo.